

САМО ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън

25 Юни 1985

Съществува една стара църковна песен, която има дълбок смисъл за мен. Тя казва: „Исус е сложил маса, на която Божиите светии са нахранени. Той кани избраните Си хора : Ела и вечеряй с Мен.” Тази маса е в небесни места и ние трябва да седнем на нея чрез вяра. Павел потвърждава, че „като ни възкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса” (Ефесяни 2:6)

Има маса за нас, сложена в небето от Господ. Исус каза на учениците Си: „Затова, както Моят Отец завещава царство на Мене, а Аз завещавам на вас, да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; и ще седнете на престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.” (Лука 22:29-30). Моисей, Аарон, Надав и Авиуд и старейшините на Израел ядоха на Господната трапеза на планината Синай. „И тъй Моисей и Аарон, Надав и Авиуд и седемдесет от Израилевите старейшини се възкачиха горе. И видяха Израилевия Бог: под нозете Му имаше като настилка от сапфир, чиято бистрота беше също като небе. Но Той не тури ръка на благородните от израилтяните. И те видяха Бога, и там ядоха и пиха.” (Изход 24:9-11)

Каква великолепна картина – 74 мъже на Бог, седнали с Него, ядат и пият! Каква свръхестествена маса! Каква слава трябва да е било. Изглежда е било толкова изумително, че никой освен Моисей не можа да го понесе – това беше над възможностите им. Аарон слезе долу и след тази Божествена трапеза направи златното теле. Надав и Авиуд принесоха странна огнена жертва и бяха унищожени от Бог.

Израилевите царе слагаха царска маса. Беше голяма чест да имаш място на нея. Давид даде място на нея на Мемфивостей. „И Давид му показа: Не бой се; защото непременно ще покажа благост към тебе заради баща ти Ионатана, и ще ти възвърна всичките земи на баща ти Саула; и ти всякога ще ядеш хляб на моята трапеза.” (2 Царе 9:7)

Савската царица се изуми на грандиозния пир, даден за тези, които седяха на Соломоновата царска трапеза. Това я остави без дъх „ястията на трапезата му, сядането на слугите му, и прислужването на служителите му и облеклото им, също и виночерпците му” (2 Летописи 9:4). На тази трапеза савската царица видя и чу за какво става дума. Тя не се сдържа: „Честити мъжете ти, и честити тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе, та слушат мъдростта ти.” (2 Летописи 9:7)

На трапеза царската мъдрост беше споделяна в славна задушевност. Там той отваряше сърцето си пред всички гости. Неемия каза: „При това, на трапезата ми имаше сто и петдесет мъже от юдеите и по-видните човеци, освен ония, които идеха при нас от околните нам народи.” (Неемия 5:17). Тези царски трапези бяха всъщност пирове, обикновено с много гости.

Давид каза за своя Господ: „Приготвяш пред мене трапеза в присъствието на неприятелите ми.” (Псалм 23:5)

Опитвам се да ви покажа, че в Стария Завет имаше царска трапеза, която беше сянка на небесната. Онези, които бяха поканени на тази царска трапеза, считаха това за велика чест и не биха пропуснали нито един пир.

Давид имаше място на царската трапеза на Саул. Да седи на тази маса се превърна в голям риск заради ревността на Саул, така че Давид се разбра с Йонатан да напусне мястото си, за да види дали Саул искаше или не искаше да го убие. „Ще видят, че те няма, защото твоето място ще бъде празно.” (1 Царе 20:18). Със сигурност видяха, че го няма! „А на следния ден, вторият на месеца, Давидовото място пак беше празно; затова Саул рече на сина си Ионатана: „Защо Есеевият син не дойде да яде ни вчера, ни днес?” (стих 27)

Чудя се колко хора виждат духовния смисъл във всичко това? Саул със сигурност не беше прототип на Христос, нито пък трапезата му беше прототип на Господната. Но старозаветната трапеза на царете е преобраз на истинска картина на Господната небесна трапеза.

Павел ни казва: „нека празнуваме” (1 Коринтяни 5:8). С други думи – нека ясно разберем, че на нас ни е дадено място в небесни места с Христос на царската Му трапеза. Павел казва: „Елате! Никога не оставяйте да кажат за вас „мястото му е празно!”

След като Саул може да каже за Давид „Защо не идва на трапезата ми? Къде е?”, не може ли нашия Господ да каже същото за нас? Нашият Господ може да каже: „Дадох ти определено място на царската Ми трапеза. На нея слугите Ми виждат лицето Ми, слушат мъдростта Ми и Ме опознават. На нея ги храня с хляба на живота. Велика чест е! Защо приемаш нещата толкова лекомислено? Защо не заемеш мястото си? Работиш за Мен, говориш за Мен, защо не седнеш при Мен и не се научиш от Мен? Къде си?”

Истината е, че ние не празнуваме! Не разбираме величието и честта от това да сме издигнати, за да седим с Христос в небесни места. Твърде заети сме за трапезата Му.

Представям си нашия Господ как гледа надолу към земята, наблюдава множества от хора, които се наричат с името Му. Слуги! Пастири! Пастори! Мисионери! Християнски работници! Божии светии! Питам се кое е онова нещо, което нашия Бог иска най-вече от тези, които твърдят, че са посветени на Него? Кое би Го благословило и удовлетворило, и би Го зарадвало? Да Му построим ли нещо? Още църкви? Още библейски училища? Още евангелизаторски центрове? Още домове и институции за наранени хора? Този, който не живее в сгради построени от ръце, иска много повече от това! Соломон си мислеше, че е построил вечен храм на Бог. Само 50 години по-късно храма се рушеше, а след по-малко от 400 години беше напълно разрушен. От гледна точка на вечността, това са четири мигвания с очите. Какво можем да направим и да извършим за Негова слава, когато Той вече има цялата слава? Със сигурност не още подвизи, които приключват в блясък и земно величие.

Нещото, което Бог иска повече от всичко друго от слугите, служители и пастирите Си, е ОБЩЕНИЕ НА ТРАПЕЗАТА МУ! Единство около небесната Му маса! Място и време на близост! Непрекъснато ходене при Него за сила, храна, мъдрост, общение.

Това поколение е с ограничено откровение за Господ Исус Христос, защото твърде много хора отсъстват от пира Му! Местата им са празни! Видението за Христос в църквата днес е толкова сковано и закърняло. При цялото това проповядване, хваление, безкрайни разговори за Него, малцина наистина оценяват Господната трапеза! Малцина познават величието и великолепието на такъв висш призив в Исус Христос.

Ние погрешно получаваме духовната си радост от службата, а не от общението. Правим все повече и повече за Господ, за когото знаем все по-малко и по-малко! Бихме капнали от умора, бихме изгорели докрай, бихме отишли навсякъде по тази земя и дали телата си за Неговото дело, но рядко ходим на пира! Отнасяме към Господната трапеза твърде лекомислено. Не сме съвсем сериозно да заемем мястото си до Него, за да се научим от Него!

Павел говори за три отшелнически години в арабската пустиня. Това бяха три славни години, седящ в небесни места на Господната трапеза. Точно там Христос научи Павел всичко, което той знаеше; там му се демонстрира Божията мъдрост. За Павел разговорите не бяха достатъчни! Свръхестествено посещение не беше достатъчно! Еднократно ослепително видение от Христос, еднократно чудотворно чуване на гласа Му от небето не беше достатъчно! Той имаше мимолетно видение от Господ. Беше изживял един от най-духовните призиви, които Божии човек някога е получавал.

Но Павел искаше повече! Нещо в душата му крещеше: „О, само да можех да Го познавам!“ Нищо чудно, че той можа да каже на цялата християнска система: „защото бях решил да не зная между вас нещо друго, освен Исуса Христа, и то Христа (Гръцки: Него.) разпнат.“ (1 Коринтяни 2:2). Той казваше: „Нека Юдеите в Ерусалим се придържат към легализма си. Нека съботяните излагат гледните си точки за доктрината. Нека тези, които искат да бъдат оправдани чрез дела се изтощат. Нека всички в църквата си мислят, че ме изпреварват с всичката им земна мъдрост, но колкото до мен – нищо освен Исус Христос!“

Павел излезе от Арабия поел три големи отговорности, всяка от които се отнасяше само до Христос! Това са трите отговорности, които Бог иска да поеме всеки един, който седи на трапезата Му.

ПЪРВА ОТГОВОРНОСТ: Търси непрекъснато растящо откровение за необятността на Господ Исус Христос!

От Кръста насам всички духовни гиганти имат едно общо нещо. Те почитат Господната трапеза, изгубват се в славната грандиозност на Христос и умират ридаещи, че все още знаят толкова малко за Него, а са искали много повече знание. Така беше със всички ученици, с Павел и с много от бащите на ранната църква; с Лутер, Цвингли и пуританите; с благочестивите английски проповедници през изминалите 200 години; с хора като Уесли,

Флечър, Мюлер, Стоуни, Макинтош, Т. Остин-Спаркс. Така е и така беше с благочестивите американци Тозър, Рейвънхил и много, много други.

Каква мощна вечерна проверка и всеки един от тях споделяше същата водеща страст и непрекъснато растящо откровение за Исус Христос. Те не се интересуваха ни най-малко от пищността, земното, нещата от този свят, успеха, амбициите и земната слава. Те се молеха – не за неща, не за благословения, не за да бъдат използвани, не за каквото и да е от егото си – а само за по-пълно откровение за славата и величето на техния Господ.

При един дявол, който е силно разгневен, защото знае, че времето му е ограничено, имаме нужда от по-голямо откровение за Христос! Сатана показва голяма мощ, а ада е отприщил яростта си срещу това поколение. Крепостите на врага са много по-добре укрепени, силни, по-добре окопани отколкото при всяко друго поколение в миналото. Без съмнение Сатана открива себе си на света както никога досега. Знанието за Сатана, силата му, царството му, делата му, се увеличават. Той е все по-добре познат, все по-приет.

Основни познания за Христос от библейско училище никога няма да бъдат достатъчни в тази последна война! Да знаеш нещо за Него не е достатъчно. Да изучаваш Христос през целия си живот също не е достатъчно. Трябва да спрем да изучаваме Христос, трябва да отидем на трапезата Му и да оставим Святия Дух да ни открие кой е Той! Това изисква повече време на трапезата Му.

Чел съм томове писани за Исус Христос и авторите наистина не Го познават. Те Го описват с хирургическа точност, прецизно, доктринално чисто, но безжизнено! Те не са яли и пили в присъствието Му! Ти Го опознаваш само след като си бил дълго време в присъствието Му, само като седиш с Него, слушаш гласа Му, очакваш Божествена мъдрост от Него. Заети, разтревожени хора никога не Го опознават. Те години наред вървят в някакъв вид минало видение. Те не са имали свежо слово, ново откровение за Него от години. Христос е почитан и възвеличен от тях, но не е станал самия им живот.

По-добре да не ходиш в този свят, където демоните управляват безпроблемно, докато не си посветен на непрекъснато растящо откровение за силата и славата на Христос! Началствата и властите на тъмнината ще ти се изсмеят. Няма да имаш тежест в царството на тъмнината. Само този, който напълно познава Христос в непрекъснато растящо видение може да накара ада да се страхува. Трябва да знаеш повече от 4 духовни закона. Трябва често да си на колене, трябва да излезеш навън от тронната зала, или ще паднеш пред врага.

ИМАМЕ НУЖДА ОТ ОГРОМНО ЕВАНГЕЛИЕ ЗА ДА ОБКРЪЖИМ СЛОЖНИТЕ И НАРАСТВАЩИ ПРОБЛЕМИ НА ТОВА ГРЕШНО ПОКОЛЕНИЕ! Бог не разрешава проблеми – Той ги поглъща в величието си! Божият човек с непрестанно растящо откровение за Христова огромност няма да се страхува от проблемите, от дявола, от никоя сила на тази земя! Той знае, че Христос е по-голям от всичко това!

Видението ни за Христос е твърде малко, твърде ограничено. Ако имахме откровение за това колко огромен е Христос, колко неограничен, неизмерим, необятен, никога повече не бихме били съкрушени от проблемите на този живот. През изминалите 10 години се изписаха достатъчно „Как да...” книги, че да напълнят цялата вашингтонска библиотека. Има една книга с лесни формули за всеки познат на хората проблем. Всичко е базирано на това какво трябва да направи човек, за да получи облекчение. Малка част от нея има някакъв смисъл. Цялата е базирана на закърняло откровение за величието на Христос.

Помислете за всички проблематични бракове сред Божия народ. Десетилетия от съвети пропаднаха. Книгите, касетките, семинарите – всичко това имаше малко ефект. Само става по-зле. Това, което наистина трябва да се направи, е да се втурнем обратно към Божието присъствие, до тайната молитвена стаичка, да седнем на Господната трапеза, да се изгубим в пълнотата и величието на Бог. Повечето хора не търсят Бог! Те не пият Словото и не ядат Христос, така че стават уязвими за духа на този свят.

Павел се беше посветил на непрестанно растящо откровение за Исус Христос. Всичко, което той знаеше за Христос, дойде от откровение получено на Господната маса и му беше обяснено от Духа. Той каза: „че по откровение ми стана известна тайната” (Ефесяни 3:3). Святият Дух знаеше дълбоките и скрити Божии тайни, а Павел непрекъснато се молеше за дара на благодат да разбере и проповядва „неизследимите Христови богатства” (Ефесяни 3:7). Той каза, че ние имаме достъп до тези славни богатства в Христос. Когато говореше за вечните Божии намерения, той каза: „в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него” (стих 12)

Бог да ни е на помощ и да ни прости за това, че не сме се възползвали от „дръзнението и достъпа” до огромните Му богатства в слава. Бог търси вярващи, които не се задоволяват с това да се промъкват между всичките противоречиви гласове, за да намерят истинското слово. Той търси тези, които ще търсят лично откровение за Него – много дълбока лична близост.

Колко проповедници, мисионери и учители могат да кажат като Павел: „проповядването от мене благовестие не е човешко; понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Исуса Христа.” (Галатяни 1:11-12)? Какво поучаваш? Онова ли, което човек те е научил? Преразказ от откровението на някой по-голям проповедник? Имаш ли собствено откровение? То расте ли непрестанно? Отворено ли е небето за теб?

ВТОРА ОТГОВОРНОСТ: Да проповядваме Исус Христос с непрестанно нарастваща сила!

Павел каза: „В него живеем, движим се, и съществуваме” (Деяния 17:28). Истинските Божии хора живеят в този много малък кръг – живота им, движението им, самото им съществуване, е обгърнато само от интересите на Христос.

В продължение на години в служението си аз знаех, че Святия Дух ме водеше към служене само на Христос! Как копнеех сърцето ми да проповядва само Него! Но аз намерих кръга твърде тесен, понеже сърцето ми беше раздвоено и няхах поток от откровение, за да поддържам подобни проповеди.

За да проповядваш само Христос трябва да има непрестанен поток от откровение от Святия Дух! В противен случай ще започнеш да повтаряш старо откровение. Щом Святия Дух знаем ума на Бог, след като издирва дълбоките и скрити неща на Отец, и след като Той е извор на жива вода в мен, това означава, че този извор на течаща вода е непрестанно, безкрайно откровение за Христос. От всеки Господен слуга, който е готов да служи на Господ се очаква, тихо, с вяра, доверявайки се на Святия Дух, да изяви Божия ум. Има толкова малко свежа истина, толкова малко чисто и непрекъснато разширяващо се слово от Бог. Църквата е залята от самозвани пророци, които ходят насам-натам казвайки: „Бог ми каза” или „Имам слово от Бог за теб”. По-голямата част от това са глупости.

Онова, от което имаме най-голяма нужда днес е Неговото безпогрешно слово – истинско, живо откровение. Самуил имаше този вид слово от Бог и цял Израел го знаеше. От всички гласове в страната, неговия се чуваше и нито една дума не падна на земята. Цели множества от хора днес се опитват да се промъкнат между гласовете, за да чуят ясното Божие слово. Светиите са уморени от преградата гласове, гласове, гласове. Те намират само няколко зрънца жито върху планината от плява.

Божии хора от всички краища на света са готови да се придвижат напред в Господ. Те са гладни, жадни, изтощени от цялото лекомислие и глупост от амвона. Те ми пишат, желаещи да се моля за тях, казвайки: „Той няма слово от Бог! Той е глупав! Лек! Шегува се! Няма огън! Нищо, което той казва, не ни трогва! Какво да направим?”

Господ призовава невястата Си; има един свят, плачещ, моещ се остатък надигащ се от Лаодикия. Въпросът е: Ще се намерят ли достатъчно Божии хора на амвоните ни, с достатъчно помазание и свежо откровение, за да ги поддържат? Църквата ще надрасне ли пастирите? Ще има ли подкрепа за онези, които влизат по-дълбоко в Господ? Ще се намерят ли Божии хора с видение, които да ги изградят и да ги поемат?

Само Христос е светлина. Ако не си посветен на това да Го проповядваш, ти не можеш да прогониш тъмнината! Целият свят лежи в тъмнина, а само светлината прогонва тъмнината. Това означава САМО ИСУС! някои от вас са на тъмно място. Петър каза: „И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място” (2 Петрово 1:19). Павел каза: „Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.” (2 Коринтяни 4:6). Йоан каза: „Царството му (на Сатана) потъмня, и човеците хапеха езиците си от болки” (Откровение 16:10)

Вашите добри дела няма да прогонят тази тъмнина! Проповедите ви върху социални проблеми няма да отрежат тъмнината! Старите ви бележки на Спърджън няма да го направят! Разказването на приказки няма да помогне! Всичките ви лични преживявания няма да го направят! Ще отида малко по-далеч – да връзвате силите на тъмнината няма да работи – не и докато Христовата светлина не се прояви с цялата си сила! Всичката тъмнина бяга, изчезва, в светлината на Божията слава отразена в лицето на Исус Христос! Аз съветвам всички християнски служители да си отбележат – престанете да изучавате други проповедници и започнете да изучавате само Христос в тайната си стаичка. Ние служим на един и същи Бог. Учени сме от един и същи Свят Дух, точно както и всички хора, които са познавали Христос в пълнота. Всичко е въпрос на глад и силно желание!

Преди бях „голям“ евангелизатор с антураж от придружители по пътя и работници зад сцената. Хиляди се стичаха да ме слушат, когато проповядвах. Но ставах все по-празен! Бях твърде зает да получа лично откровение. Плачех! Бях самотен, болеше ме! В моето отчаяние един християнин ми даде екземпляр от „Христос в пълно бойно снаряжение“ на Гърнел. Това ме разби! Казах си: „Аз не познавам Бог както този човек!“ Това ме промени! Затворих се! Четох пуританите: Сибълс, Браун, Джон Оуенс, Уотсън. Чето Бакстър, Бъниян, Лутер, Цвингли. След това прочетох по-съвременни автори: Уесли, Джон Флечър, Дарби, Стоуни, Макинтош, Т. Остин Спаркс и т.н., и т.н.! Те само възбудиха апетита ми да намеря собственото си място в Него. Четох докато Бог каза: „СПРИ! ИЗЯЖ КНИГАТА!“

Божии светии, ИЗЯЖТЕ КНИГАТА! Получете собствено докосване от Бог! Влезте в потока от Божествено откровение! През следващата година проповядвайте Христос в по-голяма мярка от тази година. Стойте свежи! Проповядвайте само Христос, ходете от слава в слава! Проповядване за успех? Мотивация? Политики? Оставете се от това; това не е нищо повече от боклукци, продавани на дребно от хора без откровение!

ТРЕТА ОТГОВОРНОСТ: Нарастващият Христов живот в живота ми да отговаря на откровението ми за Него!

Павел ясно казва, че Христос беше открит в него, а не просто на него (Галатяни 1:16). Тази седмица получих скъпоценно писмо от много благочестив баща в Христос. Той е свят и за мен е като да чуя апостол Павел. Той писа: „Фактът, че Павел видя „само от части“ не намалява славата на онова, което той видя, нито го прави по-трудно за него да го заяви. Вярвам, че в цялото ни търсене на Него, трябва да разберем, че онова, от което наистина се нуждаем, е знанието за Него, а истината, която търсим, трябва да е написана в нас от Духа на живота, преди всъщност да е станала наша. Знаейки това, ние започваме да разбираме, че Бог не вижда нужда да ни даде повече, нито пък ние трябва да желаем повече отколкото можем да смелим и изградим в живота си. Откровението може по-скоро да ни навреди отколкото да ни помогне, ако не съществува съответното ниво живот в духа ни. Дървото на Живота все още е по-желателно от дървото на познанието. Просто като Го познаваме и Го виждаме, ние изведнъж започваме да знаем и да разбираме тайните на истината, които никога не биха ни се открили по друг начин. „Дано ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля“ (Евреи 13:21)

Богохулство е да проповядваш онова, което просто преминава покрай теб без да те променя. В Божиите очи е престъпление да проповядваме това, което не изработило сила в собствения ни живот и служение. Може би е нормално за някои плитки хора да проповядват Христос като се състезават, но не и за Божия мъж или жена! Ние трябва да проповядваме непрекъснато растящо откровение за Христос – само когато откровението дълбоко ни е засегнало и променило. Молитвата ми днес е: „О, Господи, нека проповядвам само онова, което разбирам чрез Духа! Нека бъде пълнота! Нека първо то стане част от моята природа и характер. Нека стане част от моята духовна история с Господ.”

Павел изрази лично притеснение: „Да не би когато съм проповядвал на други, самия аз да не бъда одобрен.” Той със сигурност никога не се съмняваше в собствената си сигурност в Христос. Не това искаше да каже той тук. Гръцката дума тук означава „неодобрен” или „недостоеен”. Той се ужасяваше от самата мисъл да застане пред Христовото съдилище и да бъде съден за това че е проповядвал Христос, който не е познавал или Евангелие, което не е живял напълно. Затова чуваме Павел да говори толкова често за „да живеем Христос” или „Христос, който живее в мен”. Според гледната точка на Павел, всеки служител, който проповядва на другите, непрестанно трябва да расте в познанието и практикуването на Христос, или ще бъде неодобрен!

В заключение, има един въпрос, който трябва да ви задам. Това е въпрос, към който ме подтикна Святия Дух! Не можете да продължите да наричате себе си Божий слуга нито един час повече, докато не можете да отговорите! Това е сърцевината на посланието.

НАИСТИНА ЛИ НЕ ИСКАТЕ НИЩО ДРУГО ОСВЕН ХРИСТОС? НАИСТИНА ЛИ ТОЙ Е ВСИЧКО – ЕДИНСТВЕНИЯ СМИСЪЛ В ЖИВОТА ВИ? Къде е септичната яма в живота ти? Преброил ли си вече всички неща, които си загубил заради откровението Му? Ако не искаш нищо друго освен Христос – служението ти не е кариера – молитвата е! Ако Той е всичко във всичко за теб, ти ще приемеш за мерзост стълбата на успеха! Ще се скриеш в Него! Не трябва да те ръчкат, за да Го търсиш! Ще ходиш често в тайната стая, знаейки, че момента в който влезеш в нея, ти сядаш на трапезата Му! Ще се покланяш! О, да, ти ще седиш в присъствието Му, няма да бързаш, ще Го обичаш, покланяйки Му се с вдигнати ръце, копнеещ за Него.

Много от нас използват Христос. Използваме Го да придвижи служенията ни, да построим собствените ни царства. Търгуваме с името Му! Нека Бог ни прости!

ОБИЧАМЕ ЛИ ГО, ИСКАМЕ ЛИ САМО НЕГО? Докато не разбереш, че само Христос е онова, от което се нуждаеш, не отивай никъде в Неговото име. Не прави нищо в Неговото име! Изясни си този въпрос първо! Всичко, което можеш да дадеш на хората е онова, което имаш от Христос!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1985 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Nothing But Christ](#) / [Само Христос](#)